

om, at et af de Spørgsmaal, som kom frem under de meget anstrengende Valgkampagner, var Spørgsmaalet om et Husholdningsministerium. Vi har set forskellige Ekspertes i Husholdningsvæsenet optræde her, baade det ærede Medlem Hr. Ulrich og det ærede Medlem Hr. Lillelund. Ingen af disse er særlig frygtindgydende i sine Fordringer; men naar vi ser paa den tidligere Regerings Husholdningssekspertes, Fru Lauridsen og Hr. Hindhede, faar vi en knugende Angst for, at en af disse skulde komme til at danne et Led i et Husholdningsministerium. Alene af den Grund vilde jeg fraraade Tanken om et saadant Ministerium.

Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister om den sjællandske Midtbane, som nu har været under Arbejde gennem lange Tider. Hvornaar kan vi vente, at det første Tog mellem Ringsted og Næstved kommer til at gaa? Baneanlægene er allerede noget fremskredet, men der har endnu ikke rejst sig en eneste Stationsbygning paa denne Strækning. Det vilde være et Led i Afhjælpning af Arbejdsløsheden i Midtsjælland, om man begyndte at opføre den Række Stationsbygninger, som maa være projekteret.

Det konservative Folkepartis Ordfører (Pitzner) omtalte den sociale Lovgivning og angav vort Partis Hovedstilling til disse vigtige Spørgsmaal. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa disse store Spørgsmaal, men kun angaaende baade Lovgivningen om de kronisk syge og Arbejdsinvaliditetslovgivningen sige, at det er vort Partis Hensigt at medvirke til, at der bliver Ligelighed indenfor hele Landet, at det bliver Arbejdsinvaliditetsgraden og den kroniske Sygegrad, som bliver bestemmende for, hvor stor Understøttelsen skal være, uden Hensyn til, i hvilken Landsdel vedkommende bor.

Finansministeren paalagde os i sin Indledningstale forleden Dag fornøden Resignation med Hensyn til nye, store Udgifter, herunder ogsaa øgede Udgifter til Lønninger til Statstjenestemænd. Han omtalte umiddelbart derefter, at Erhvervslivet var Bærerer af hele vort Statshusholdning. Intet er rigtigere end dette sidste, men Nerven i hele vort Erhvervsliv, det, der binder alle Traadene sammen, er de fire store Etaters hensigtsmæssige Ordning. Derfor kan dette Led ikke springes over i vore Overvejelser, naar vi ønsker vort Erhvervsliv øget og styrket. Vi maa paa mange Felter ønske Antallet af vore Tjenestemænd betydelig reduceret. Med Hen-

syn til 8 Timers Arbejdsdagen gælder paa den ene Side, at den slet ikke er gennemført, idet store Grupper af Tjenestemænd langtfra har denne Arbejdstid, ja, har et Minimum af Arbejdstid. Paa den anden Side er Dogmet om 8 Timers Arbejdsdagen gennemført uden Hensyn til Arbejdets Art. Dogmet: Lige Løn for lige Arbejde er praktisk talt blevet til: Lige Løn uden Hensyn til Arbejdets Art.

Til at bøde paa dette Forhold, til at faa dette irriterende Forhold ændret ønsker jeg de to nedsatte Sparekommissioner alt muligt Held; men naar Undersøgelsen er foretaget, naar disse Ting er bragte i Leje, maa vi kræve, at de Tjenestemænd, vi beholder, kan leve ordentligt, at de kan klare sig selv; og det er, som Forholdene nu er, efter min Mening noget vanskeligt.

Man taler i Almindelighed om overordnede og underordnede Funktionærer. Det er en Udtryksform, jeg ikke er nogen Ynder af. Skillelinien er den, om der til de enkelte Stillinger kræves kortere eller længere Uddannelsestid, i hvilken Tjenestemanden helt eller delvis selv har maattet bekoste sin Uddannelse, og i hvilken han enten slet ingen Løn har faaet eller kun har faaet en Slags Tilskud til sit Livsophold. Det er min Opfattelse, at Tjenestemændene med den lange Uddannelsestid, i hvilken en stor Gruppe af dem ikke har kunnet undgaa at stifte Gæld, har berettiget Krav paa at faa deres Forhold alvorligt undersøgt. Man har talt saa meget om nordisk Samarbejde. Jeg finder, at her er et Princip, hvis Gennemførelse ogsaa burde tages op til Overvejelse: ensartede Lønninger under Hensyn til ensartet Arbejde og selvfølgelig ogsaa under Hensyn til de almindelige Levevilkaar i de nordiske Lande. Undersøger vi Forholdene f. Eks. i Sverige, vil vi se, at for de ikke specielt uddannede Tjenestemænd er Dyrtidstillægene nogenlunde ens med de danske; det drejer sig om Dyrtidstillægene for de fastsatte Lønninger fra 1 500 Kr. til 1 800 Kr. Derimod er Tillægene for de Tjenestemænd, paa hvem det større Ansvar hviler, ganske forskellige fra de danske. For Lønninger fra 2 400 til 3 400 Kr. er Dyrtidstillæget 700 Kr. større i Sverige end i Danmark; for Lønninger paa 4 900 Kr. er Dyrtidstillægene 1 930 Kr.; og endelig for de højeste Tjenestemænd i Sverige er Dyrtidstillægene 5 123 Kr.

Sverige er det Land, vi altid henviser til som Landet med de faa Understøttelser, og paa det Felt søger vi at lære noget af Sverige. Understøttelser er en Uting, ordentlig Løn er det bedste Ledemotiv for en